

A Pécsi Ítéltábla a Dr. Horváth Ügyvédi Iroda által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - dr. Fabó Tibor ügyvéd által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen haszonbérleti díj megfizetése iránt indított perében a....Törvényszék 2016. július hó 18. napján kelt .../88. számú ítélete ellen a felperes részéről 90., az alperes részéről 89. és 94. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 316.800,- (háromszáztizenhatezer-nyolcszáz) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az állami adóhatóság felhívására 75.600,- (hetvenötezer-hatszáz) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint felperes és az alperes között 1999. április hó 30. napján haszonbérleti szerződés jött létre a ... halastórendszernek az alperes kockázatára és költségére történő tógazdasági haltermelési üzemeltetésére. A szerződés szerint a haszonbérlet megszűnéskor az alperesnek üzemképes, átvételkori állapotban kellett a tórendszert a felperes részére visszaadnia. A haszonbérleti jogviszony 2009. november 15. napján - határozott idő lejártával - megszűnt, az alperesnek ebben az időpontban 944.701,- forint haszonbérleti díjtartozása áll fenn.

A felperes 2009. december hó 14. napján a **B. Kft.**-vel kötött haszonbérleti szerződést, melyet 2010. január hó 4. napján felek felbontottak, és 2010. január hó 5. napján haszonbérleti előszerződést kötöttek. A ... Bíróság mint másodfokú bíróság .../5. számú ítéletével kötelezte jelen per felperesét, hogy a 2009. december hó 14. napján kelt haszonbérleti szerződéssel megegyező tartalmú ajánlatot az ingatlanok fekvése szerint illetékes települési önkormányzat jegyzőjének küldje meg, és a kifüggesztendő példányon tüntesse fel az elő-haszonbérletre jogosultakat.

A ... Bíróság .../57. számú ítéletével megállapította, hogy a felperes és **B. Kft.** között nem jött létre haszonbérleti szerződés, megállapította, hogy a haszonbérleti szerződés a felperes és alperes között jött létre, és kötelezte a felperest az ingatlanok birtokba adására. Az alperes az ingatlanokat 2014. március hó 8. napján vette birtokba.

Felperes keresetében 944.701,- forint és járulékai haszonbér, valamint 72.060.000,- forint és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest elsődlegesen kártérítés, másodlagosan jogalap nélküli gazdagodás jogcímén. A kártérítési igényt arra alapította, hogy az alperes a haszonbérlet tartama alatt a szerződés megszegésével elmulasztotta a tőrendszer karbantartását, felújítását, ezért az a rendeltetésszerű használatra alkalmatlanná vált. A jogalap nélküli gazdagodás tekintetében arra hivatkozott, hogy a felperes és a **B. Kft.** az alperes helyett végezett el a felújítási munkákat, és a **B. Kft.** követelését a felperesre engedményezte.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, beszámítási kifogást terjesztett elő hivatkozással arra, hogy a tőrendszer birtokától a felperes jogellenesen megfosztotta, ingóságait - hidraulikus halkiemelőt, szárzúzó és körülbelül 10-15 tonna kukoricát - elvonta. Viszontkeresetet is előterjesztett, melyben a felperest 31.000.000,- forint és járulékai elmaradt haszon megfizetésére kérte kötelezni amiatt, hogy a termelő tevékenységét azért nem tudta folytatni, mert a haszonbérlet lehetőségétől az alperes megfosztotta. Az alperes 44. sorszám alatt beszámítási kifogását kiterjesztette, és a 2006-2009. között végzett beruházások 2.400.000 forint költségét, valamint a végrehajtó által az alperestől behajtott 1.600.000,- forint összeget is be kívánta számítani a felperesi követelésbe. Az elsőfokú bíróság a beszámítási kifogásnak ezt a részét a Pp.147/A.§ (4) bekezdése alapján végzéssel elutasította.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 944.701,- forint haszonbérleti díjat és járulékait, valamint kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 4.000.000,- forintot és járulékait, ezt meghaladóan a keresetet, viszontkeresetet elutasította. Alaptalannak találta az alperesnek a haszonbérelt területeken visszamaradt tárgyi eszközeinek és takarmánykészletének beszámítására irányuló beszámítási kifogást hivatkozással arra, hogy az alperes ezt az igényt a régi Ptk.196.§ (1) bekezdése alapján a terület tényleges birtokossal - a **B. Kft.**-vel - szemben érvényesítheti. Megállapította, hogy a haszonbérleti jogviszony megszűnésekor a tőrendszer rendeltetésszerű használatra alkalmas állapotban volt, az alperes a haszonbérleti jogviszony fennállása alatt eleget tett karbantartási kötelezettségének, ezért a felperes szerződésszegésre alapított kártérítési igénye alaptalan. Kiemelte, hogy a felperes jogalap nélküli gazdagodás címén sem érvényesítheti az igényt, mivel a **B. Kft.**-nek nincs kimutatható követelése az alperessel szemben. A viszontkereset körében kifejtette, hogy a felperes a haszonbérleti szerződés megszűnését követően az alperes elő-haszonbérleti jogának megsértésével kötött szerződéseket, emiatt az alperes a halgazdálkodási tevékenységet folytatni nem tudta, ezért a felperes köteles a régi Ptk.339.§, 355.§ (1) és (4) bekezdése alapján az alperes kárának megtérítésére. A perben kirendelt igazságügyi szakértői szakvéleményt aggálytalannak találta, álláspontja szerint az igazságügyi szakvélemény cáfolta az alperes által csatolt magánszakértői véleménynek az elmaradt haszonra vonatkozó megállapításait.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen mindkét fél fellebbezést jelentett be.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a viszontkereset elutasítását, és alperes kötelezését kérte 8.500.000,- forint és járulékai megfizetésére. Fenntartotta azt az álláspontját, hogy a felperes szerződéses kötelezettségét megszegte, ezzel kárt okozott, a tőrendszeren jelentős beruházást kellett elvégeznie, ezt a **B. Kft.** végezte el, ennek részbeni ellentételezéseként 14.000.000 forintot beszámítottak a bérleti díjba, az alperes ezért a bérleti díjtól elesett. Ugyanakkor a **B. Kft.**-nek volt az alperessel szemben fennálló, engedményezhető követelése, mert volt olyan beruházása, amely a bérleti díj beszámítással számára nem térült meg. A fellebbezési tárgyaláson előadta, hogy kártérítésre, illetve jogalap nélküli gazdagodásra alapított igénye ténybeli alapja az, hogy az alperes a haszonbérleti szerződés 11. pontja megsértésével nem az

1999. évi, átvételkori állapotban adta vissza az ingatlant 2009. évben. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság ebben a körben nem tett eleget a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettségének. A viszontkereset elutasítását azért kérte, mert álláspontja szerint az alperes gazdálkodása 2009 előtt veszteséges volt, ezért alaptalan a 2009 utáni időszakra érvényesített elmaradt haszon iránti kártérítési igénye. Kérte az igazságügyi szakértői vélemény kiegészítését az elmaradt haszon számítása körében az alperes saját gazdálkodási adatai alapján, valamint kérte a **B.** Kft. által elvégzett munkákra költségének szakértői kimunkálását is.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a kereset elutasítását kérte. A 94. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés indokolásában hivatkozott arra, hogy mivel a felperes a **B.** Kft.-vel az elő-haszonbérleti szabályok megsértésével kötött haszonbérleti szerződést, nem volt jogosult a területet - és így az alperes tárgyi eszközeit - a **B.** Kft. birtokába adni, ezért nem mentesülhet felelős őrzési kötelezettsége alól. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság mellőzte a 2009. évig végzett beruházásai elszámolására irányuló - 24.000.000,- forint összegű - beszámítási kifogása elbírálását. Utalt arra, hogy a felperes és a **B.** Kft. szerződése megakadályozta, hogy a beruházás eredményét saját gazdálkodása körében hasznosítsa. Kiemelte, hogy a magánszakértői véleménnyel szemben az elsőfokú bíróság nem indokolta az igazságügyi szakértői szakvélemény elfogadását, figyelemmel arra is, hogy az igazságügyi szakértői vélemény módszere ellentétes a bírósági gyakorlattal. Fellebbezése indokolásában hivatkozott arra is, hogy az elmaradt haszon megfizetése iránt előterjesztett követelése 4.000.000,- forintban megállapítása megalapozatlan, és kérte az ítélet „kereseti kérelme” szerinti megváltoztatását.

A felperes a másodfokú tárgyaláson hivatkozott arra, hogy az alperes viszontkereset elutasítását sérelmező fellebbezése elkészett, egyebekben az alperes fellebbezésével érintett részben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezések alaptalanok.

Az alperes az elsőfokú bíróság ítéletét 2016. július hó 26.napján vette át. A fellebbezési határidő utolsó napján, ajánlott küldeményként feladott fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és a kereset elutasítását kérte, a viszontkeresetet elutasító ítéleti rendelkezést fellebbezéssel nem támadta, ezért az elsőfokú bíróság ítélete a viszontkeresetet elutasító részében a Pp. 228.§ (4) bekezdése értelmében jogerőre emelkedett. Az alperes határidőn túl, 94. sorszám alatt előterjesztett - ellentmondásos, és nehezen értelmezhető - beadványában sérelmezte csupán a „követelése 4.000.000,- forintban történő megállapítását”, az elsőfokú bíróság ítéletének részjogerőre emelkedése miatt azonban másodfokú bíróság az alperes fellebbezése folytán az elsőfokú bíróság ítéletét kizárólag a keresetnek helyt adó részében bírálhatta felül.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az elsőfokú eljárás iratai alapján az alábbiakkal kiegészíti:

A **P.**-rendszer még az 1920-30-as években épült, korszerűtlen, de működőképes. Az évek során többször váltott gazdát, bérletet. Mindenki csak annyit tett, hozzá, ami a működtetéshez feltétlenül szükséges volt. Korszerűsítést senki nem végzett. A tavak, utak, műtárgyak, zsilipek állapotában volt változás, karbantartás, de mindig csak olyan mértékben, hogy a gazdálkodás fenntartható legyen (69. sorszám alatti szakvélemény 7. oldal 1. bekezdés).

A tórendszer a haszonbérleti szerződés megszűnésekor üzemképes volt, 2010. évben, a vízjogi engedélyeztetési eljárás alatt a tórendszer működött, abban halászati termelő tevékenységet folytatott a **B. Kft.** (69. szakvélemény 9. oldal 2. bekezdés).

Az alperes árbevétele 2005. évben 31.632.000,- forint, üzemi tevékenységének eredménye 1.351.000,- forint, 2006. évben 3.476.000,- forint, 2007. évben -726.000,- forint, 2008. évben 2.365.000,-forint, 2009. évben -10.764,- forint volt. Az alperes 5 év alatt összesen 98.834.000,- forint, évi átlagban 19.766.800,- forint árbevételt realizált. Az alperes szándéknyilatkozata, az üzemeltetés és rekonstrukciós tervezet szerint az alperes hagyományos tógazdasági haltenyésztést tervezett, csökkentett tervezettel (69. szakvélemény 18. oldal utolsó bekezdései). Az alperes nagyobb súlyt kívánt fektetni rotációban a karbantartási és felújítási munkálatokra, és így csökkentett tartalommal működtette volna tovább a tórendszert, azaz átlagos évenkénti árbevétele nem haladta volna meg a korábbi évek átlagos 19.760.000,- forint mértékét.

A **B. Gazdaság** jogutódjánál az éves átlagos árbevétel arányos jövedelem 2,76 % volt 5 év átlagában, a **T. Kft.**-nél 3-5 % volt. Az alperes az éves árbevételhez viszonyítottan 2005. évben 4,27 %, 2006. évben 2,1 %, 2007. évben -7,9 %, 2008. évben 17,35 %, 2009. évben -68,74 % eredményt ért el. Az alperesnek a 2010.-2013. közötti években 80.000.000,- forint árbevétele maradt el. Az összehasonlító adatok alapján meghatározott legjobb árbevétel-eredmény arányosan elért 5%-os jövedelemarányra tekintettel évenkénti 1.000.000,- forint eredményt érhetet volna el optimális gazdálkodás esetén az alperes, mely a 4 év alatt 4.000.000,- eredményt jelentett volna.

Mellőzi a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének tényállásából a beszámítási kifogásra vonatkozó 4. oldal 4. bekezdés 2. mondatában írt ténymegállapítást, mely szerint a haszonbérlet terület elhagyását követően a területen 120 mázsa kukoricatakarmány, 8 db oxigénpalack, gépi szák, terménytároló, aggregátor, kompresszor, drótkerítések, oszlopok maradtak. E helyett tényként megállapítja, hogy a haszonbérleti jogviszony 2009. november 15-i megszűnésekor a haszonbérlet területen meglévő termény az alperes és a **B. Kft.** közösen feletette a halakkal.

Az így kiegészített és pontosított tényállásra is figyelemmel érdemben helyesen döntött az elsőfokú bíróság a haszonbérleti díjat meghaladó kereset elutasításáról. Kiemeli e körben a másodfokú bíróság, hogy a felperes kereseti tényállítása az volt, hogy az alperes a haszonbérlet tartama alatt nem teljesítette a szerződésben, illetve a jogszabályokban előírt kötelezettségeit, a tórendszer felújításával, karbantartásával járó kötelezettségeit éveken keresztül elmulasztotta, a tórendszert elhanyagolta (2. sorszám alatti előkészítő irat). A felperes 23. sorszám alatti előkészítő iratában szintén arra hivatkozott, hogy alperes nem végezte el saját költségén a karbantartás és állagmegóvás körébe tartozó munkákat, a 41. sorszám alatti jegyzőkönyv szerint pedig azt állította, hogy az alperes leromlott állapotban, a Ptk. rendelkezéseinek nem megfelelően adta vissza a tórendszert, és az újra üzemképesé és használhatóvá tételhez szükséges ráfordítást a **B. Kft.** eszközölte. A felperes 45. sorszám alatti nyilatkozatában az igazságügyi szakértő kirendelését is arra kérte, hogy a tórendszer 2009. évben megfelelt-e a rendeltetésszerű használatnak, alkalmas volt-e további üzemeltetésre, mennyiben voltak szükségesek az üzemeltetés folytatásához az elvégzett beruházások. Mindehhez képest a felperes a másodfokú tárgyaláson azt állította, hogy az alperesnek a haszonbérleti szerződés szerint az 1999. évi állapotban kellett volna a tórendszert a felperesnek visszaadnia, a visszaadáskori állapot nem felel meg az átvételkori állapotnak, ezért erre vonatkozóan kellett volna a bizonyítást az elsőfokú eljárásban lefolytatni. E tényállítás azonban olyan új tényállításnak minősül, melyre a másodfokú eljárásban a Pp.235.§ (1) bekezdése értelmében nincs lehetőség, ezért azt a másodfokú bíróság érdemben nem vizsgálhatta. Nem követett el e körben az elsőfokú bíróság sem eljárási szabálysértést. A Pp.121.§ (1) bekezdés c) pontja értelmében a

keresetlevélben a felperesnek kell előadnia az érvényesíteni kívánt jog alapjául szolgáló tényeket, a bíróság Pp. 3.§ bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettsége a felperes által megjelölt tényalaphoz igazodik, a felperes által elő sem adott tényállításra vonatkozóan a bíróságot nem terheli kioktatási kötelezettség.

Helyesen állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a haszonbérleti jogviszony megszűnésekor a tőrendszert üzemképes volt, műszaki állapota a további üzemeltethetőséget nem zárta ki, az alperes az üzemeltetés fenntartásához szükséges munkálatokat a szakértői vélemény szerint elvégezte, a szerződés szerint pedig az alperesnek üzemeltetésre alkalmas állapotban kellett a tőrendszert a felperesnek visszaadnia. szakértő igazságügyi szakértő szakvéleménye aggálytalan, ellentmondástól mentes, ezért azt helyesen fogadta el az elsőfokú bíróság ítélezése alapjául. A **D.** hatósági engedélye, a hatósági ellenőrzési jegyzőkönyv és az igazságügyi szakértői vélemény megállapításával szemben a felperes nem bizonyította azt a tényállítást, hogy az alperes a haszonbérleti szerződést megszegte, a tőrendszert üzemeltetésre alkalmatlan állapotban adta vissza 2009. évben a felperesnek, ezért alaptalan a felperes szerződésszegésre alapított kártérítési igénye.

Egyetért a másodfokú bíróság azzal is, hogy a felperes jogalap nélküli gazdagodás címén sem érvényesíthet igényt az alperessel szemben, mivel a fent kifejtettek alapján a **B.** Kft. részéről a felújítási, karbantartási munkák elvégzése nem az alperes szerződésszegése miatt történt, a beruházásokat nem az alperes magatartása tette szükségessé. Az alperes a beruházásokkal nem gazdagodott azért sem, mert az újabb haszonbérleti szerződés létrejöttkor a tőrendszert felújított állapotban kapta birtokba, e tény ugyanis az alperes vagyonában változást nem eredményezett, a tőrendszert nem az alperes tulajdona, annak állapota a haszonbérleti díj meghatározása körében lehet csupán releváns.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság az alperest megillető elmaradt haszon mértékét is. Az aggálytalan szakvélemény alapján az elmaradt haszon számításának alapja az alperes 2005.-2009. év között végzett tevékenysége, annak eredménye, az alperes üzleti terve, és az elvárható árbevétel arányos - összehasonlító adatok felhasználásával megállapított - eredmény. Az igazságügyi szakvélemény egyértelműen cáfolta a perben csatolt magánszakértői vélemény szerinti számítási módszert, a igazságügyi szakértő szakvéleménye logikus, tényekkel alátámasztott, ezért helyesen fogadta azt el az elsőfokú bíróság ítélezése alapjául. Utal ebben a körben a másodfokú bíróság arra, hogy a számítás alapjául szolgáló 5 évből 3 évben nyereséget realizált az alperes, téves ezért az a felperesi fellebbezésbeli tényállítás, hogy az alperes gazdálkodása mindvégig veszteséges volt.

Az alperes fellebbezésében a felperesi kereset elutasítását kérte, fellebbezése indokolásában azonban csupán a beszámítási kifogása teljesítését kérte, a kereset jogalapját és összecszerűségét nem támadta, ezért a másodfokú bíróságnak csak a beszámítási kifogást elutasító döntéssel kellett foglalkoznia, e körben is egyetért azonban az elsőfokú bírósággal. Az alperes beszámítását kifogását arra alapította, hogy a felperes a tőrendszert birtokától jogellenesen megfosztotta, ingóságait, takarmánykészletét elvonta. Az alperes azonban a per az utolsó tárgyalásig - a kukorica kivételével - még a beszámítása ténybeli alapját sem jelölte meg, azaz azt, milyen tárgyi eszközök maradtak a helyszínen, mi azoknak a sorsa. A 41. sorszám alatt úgy nyilatkozott, hogy egyelőre a tényeket próbálja összeszedni, azonban a beszámítási kifogást összegében nem tudja kimunkálni. A 87. sorszám alatti jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozatában hidraulikus halkiemelő, szárzúzó, 10-15 tonna kukorica elvonását állította. A birtok elvonására alapított igényből az ingók kiadása iránti igény következik, az alperes ennek ellenére nem tett tényállítást arra, hogy a gépeknek mi lett a sorsa, fellelhetők-e, még arra vonatkozóan sem tett nyilatkozatot, hogy az ingók kiadása helyett pénzüvelést kíván a felperessel szemben érvényesíteni, holott a beszámítás Ptk.296.§ (1) kezdése

szerinti feltétele a beszámítandó követelések egyenmősége, azaz az alperes a felperes pénzkövetelésével szemben pénzkövetelést számíthatott volna be, az alperes azonban pénzkövetelés beszámítására vonatkozó, a Ptk. 296.§ szerinti nyilatkozatot nem tett, az alperes „beszámítási kifogásként” jelzett igénye ezért érdemi elbírálásra alkalmatlan volt, az alperes nem bizonyította, hogy a felperes követelése beszámítás folytán a Ptk. 296.§ (1) bekezdése alapján megszűnt. Tényállítást, és számszerűsített pénzkövetelés megjelölése hiányában Pp.3.§ (3) bekezdése szerinti tájékoztatás sem terhelte a bíróságot, utal azonban a másodfokú bíróság arra, hogy a per iratai a per utolsó tárgyalásán megjelölt ingóságok felperesi birtokba vételét nem is igazolják, a becsatolt főkönyvi kivonat részletezést nem tartalmaz, a kihallgatott tanúk az eszközök körére és fellelhetőségükre ellentétes vallomást tettek, Xavier Gislanus Vandeput hidraulikus, a halemelőt, és a szárzúzót vallomásában nem is említett, és úgy nyilatkozott, hogy a gépek egészét **B.** vitte el, a felperes nem vitt el semmit, **B.**, **B.** tanúk vallomása az eszközökről előadást nem tartalmazott, míg **F** tanú a szárzúzót nevesítette, de annak további sorsáról nem tudott. Az alperes tehát az elsőfokú bíróság tájékoztatása (41. sorszám) szerinti bizonyítási kötelezettségének sem tett eleget. A kukoricával kapcsolatban az volt megállapítható - **B.**, **F** tanúk vallomása alapján - hogy azt az alperes a **B.** Kft.-vel közösen feletette a halakkal, mely tény alapján nem értelmezhető az alperes felperessel szembeni igénye.

Alaptalanul sérelmezte az alperes azt, hogy az elsőfokú bíróság a per során végzéssel a 24.000.000,- forint beruházás elszámolására irányuló beszámítási kifogást elutasította. A Pp.147/A.§-a határidőhöz köti a beszámítási kifogás előterjesztését kötelező jogi képviselő esetén, erre az alperesnek az első tárgyalást követő 30 napot enged. Az alperes a beszámítási kifogást határidőn túl terjesztette elő, ezért azt az elsőfokú bíróság 87/I. számú végzésével a Pp.147/A.§ (4) bekezdés helyes alkalmazásával utasította el.

Mellőzte a másodfokú bíróság a felperes által a másodfokú eljárás során kért bizonyítás elrendelését figyelemmel arra, hogy a fent kifejtettek szerint az érdemi döntéshez szükséges adatok rendelkezésre állnak, a felperes új tényállításhoz kapcsolódó bizonyítási kérelme pedig az új tény figyelembe vételének tilalma folytán szükségtelen volt.

Fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes és az alperes fellebbezése alaptalan volt. A felperesi fellebbezés alapján a fellebbezési pertárgy érték 7.555.299,- forint, az alperesi fellebbezés alapján 944.701,- forint. A másodfokú bíróság a Pp.81.§-a szerint a felperes kötelezte az alperes javára 316.800,- forint részperkötség megfizetésére. Az alperes illeték-feljegyzési joga folytán feljegyzett illetéket az alperes a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§-a alapján viseli.

Pécs, 2017. január 11.

Dr. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. előadó bíró, Dr. Berki Csilla s.k. bíró